

lægsbevillingen faar en saadan Form. Hvad de forstellige Vædringsforslag og Underændringsforslag, der ere stillede, angaar, skal jeg tillade mig at anbefale, at man stemmer for alle Vædringsforslag og Underændringsforslag undtagen Vædringsforslaget under Nr. 4. Mindretallet mener ikke, at det er rigtigt at give sin Tilslutning til dette Vædringsforslag, derimod er der ikke noget til Hinder for Mindretallet for at stemme for de Underændringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal under Nr. 3, 7, 10 og 12. Det vil blive i Overensstemmelse med, at Forslaget faar den Form, som Flertallet vil give det, og da Realiteterne ikke forandres derved, ville vi kunne stemme derfor, uagtet vi ikke anerkende Nødvendigheden af, at Tillægsbevillingen gives den Form, den saaledes vil faa. Paa den Maade anbefaler Mindretallet, at der stemmes for de af Kultusministeren stillede Vædringsforslag under Nr. 5 og 8, idet vi anse det for rigtigt, at den Tillægsbevilling, hvor disse Udgifter ere forelangte, ogsaa bliver givet, naar Tillægsbevillingsforslaget foreligger. Vi kunne ikke være enige med Flertallet i, at disse Spørgsmaal henvises til Statsrevisionsens Afgørelse. Vi tro, at det er heldigt, at Tilslutningen gives af Rigsdagen til de af Regeringen stillede Vædringsforslag, naar de paa formel rigtig Maade blive søgte.

Ordføreren (Zauber): Da jeg havde Ordet, glemte jeg at meddele, at jeg ved dette Mødes Begyndelse har modtaget fra Bureauet et Vædringsforslag fra den ærede Kultusminister, som gaar ud paa en Bevilling af et Beløb af 1,500 Kroner, som ere medgaaede til Udgifter ved Arbejder, som det har været nødvendigt at foretage ved Anlægget af Terrænet omkring den nye Bygning for botanisk Laboratorium for at bringe dette i Sammenhæng med det øvrige Haveanlæg ved botanisk Have, hvilket Beløb efter Skrivelsen ikke har kunnet afholdes af den botaniske Haves sædvanlige Budget. Jeg kan kun bemærke, at dette Vædringsforslag er kommet saa sent, at Udvalget aldeles ikke har kunnet tage noget Standpunkt dertil, og at det ikke en Gang kunde foreligge trykt, da der er temmelig udførlige Bilag, men det er ogsaa noget aldeles ekstraordinært, at et Vædringsforslag fremkommer saa sent, som det her er Tilfældet.

Zutein: Jeg vil blot sige et Par Ord om Underændringsforslag Nr. 4 om Understøttelse til en affædiget Seminarilærer. Det Flertal, hvortil jeg hører, har indstillet den vedkommende til Pension paa Finansloven,

saaledes at han altsaa, hvis Forslaget gaar igennem, faar Pension fra næste Mar, idet mindste have vi indstillet ham dertil. Men vi have ikke fundet Anledning til at fravige den almindelige Regel, at sige Bevillinger ikke paa den Maade, som her foreslaaet af et Mindretal, skulde have tilbagevirkende Kraft, og vi have derfor ikke fundet Anledning til at tiltræde dette Forslag, som staar paa Tillægsbevillingsloven. Man kan sige, at det er en Stønsag, men vi have ikke fundet Anledning til i det foreliggende Tilfælde at fravige den nævnte Regel.

Berg: Jeg behøver vel næppe at bemærke, at jeg ikke under de nuværende politiske Forhold stemmer for den almindelige Vedtagelse til videre Fremme af en Tillægsbevillingslov til det nuværende Ministerium. Jeg agter altsaa til Slutning at stemme imod, at denne Tillægsbevilling gaar videre, men jeg deltager til det sidste i for Folketingets Vedkommende at affatte dette Forslag saa godt, det efter Forholdene kan blive. Jeg gaar derfor at følge den ærede Ordfører (Zauber) i de Forslag, han har anbefalet til Vedtagelse. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 om Understøttelse eller Pension til affædiget Seminarilærer Guldbrandsen fra 1ste August f. A. til 1ste April d. A., gtrede den ærede sidste Taler, som i Forening med mig og hele Flertallet indstillede ham ved Finansloven, at han ikke fandt det fornødent her at fravige den almindelige Regel og udstrække en af Folketinget tilstaaet Understøttelse til Affædigelsesdagen. Jeg vil i den Anledning spørge den ærede Ordfører for Finansudvalget (Zutein), hvorledes det er bleven en almindelig Regel at nægte at lade en Pension eller Understøttelse løbe fra den Dag Affædigelsen fandt Sted. Jeg stemmer netop for dette Forslag, fordi jeg ikke agter her at fravige den almindelige Regel i saadanne Tilfælde. Vi staa bægge efter vor Motivering paa Princippet om den almindelige Regel, og dog siger det ærede Medlem „Nej“ og jeg „Ja“. Jeg paastaar nu, at det ærede Medlem ikke kan opvise os noget Eksempel, noget Tilfælde, hvor vi her i Salen have vedtaget en Understøttelse eller en Pension til en affædiget Bestillingsmand eller Embedsmand for det følgende Finansaar, uden at vi have betragtet som en Selvfølge, at denne Understøttelse løber fra den Tid i det forløbne Finansaar, da han har faaet sin Affædigelse. Vi have ikke, mig bekendt, nogenfinde overhovedet forhandlet dette, men fulgt simpelt hen den Regel: naar Ministrene, — og det er jo slet Snele Gange — have foreslaaet Understøttelser for det følgende